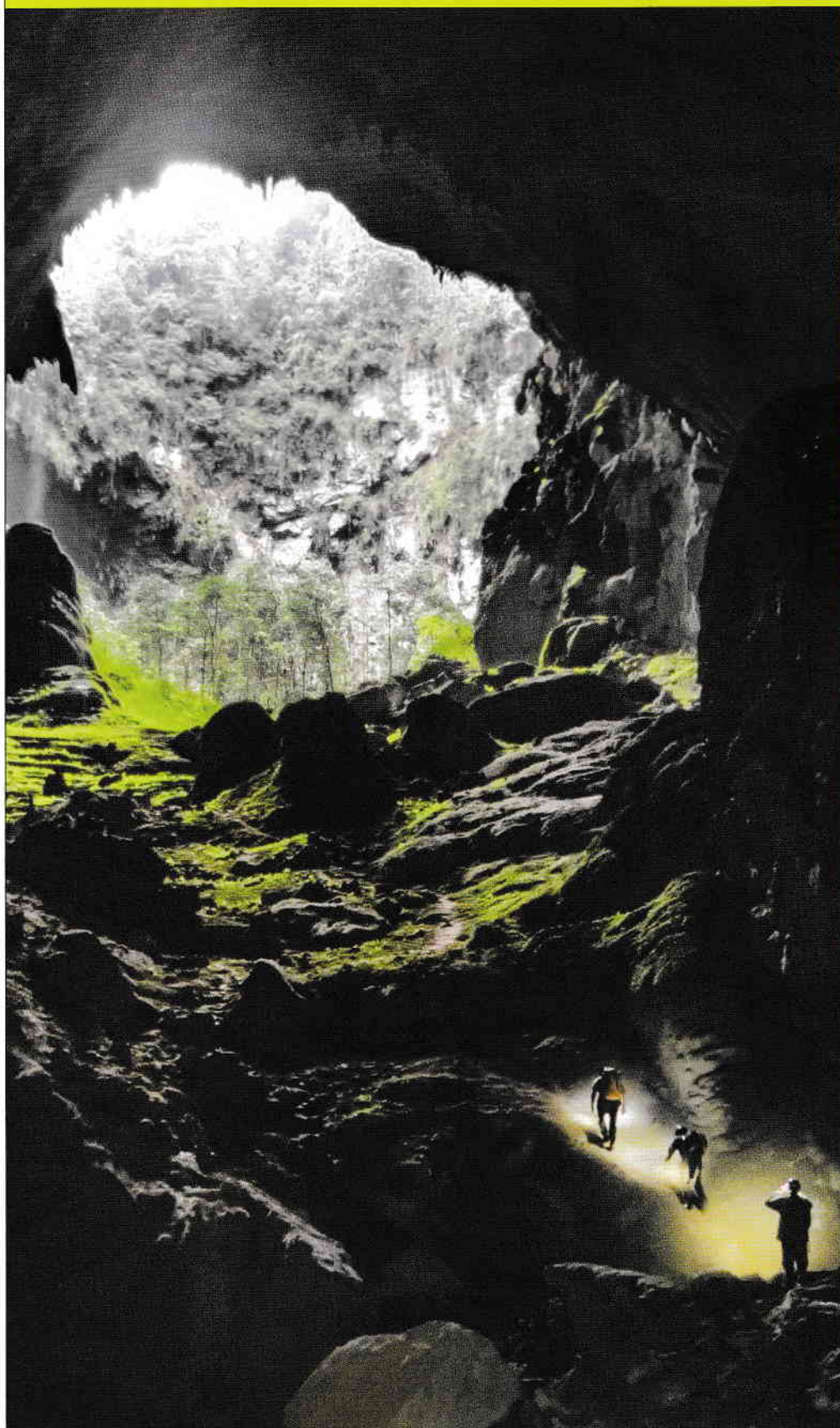

CUPRINS

6 De ce întrebi de ce nu?

8 CAPITOLUL 1 ANIMALE

ANIMALE SĂLBATICE

- 10 Mulți pui
- 12 Adaptări grozave
- 14 Atracții animale
- 16 Despre dinți
- 18 Laba sus pentru gândire
- 20 Agățați
- 22 Retragere
- 24 Respirații adânci
- 26 Ceva dubios
- 28 Super simțuri
- 30 Percepții extrasenzoriale
- 32 Proiecte cu animale
- 34 Cățelei au cuvântul
- 36 Controlul animalelor
- 38 Domnia câinilor și a pisicilor

40 CAPITOLUL 2 PLANETA NOASTRĂ

SĂPÂND MAI ADÂNC

- 42 Ești la pământ!
- 44 Rotește-te!
- 46 În lumea apelor
- 48 Mergând pe dedesubt
- 50 Pământ revelat
- 52 Huruit și legănare
- 54 La o aruncătură de băț
- 56 Tot ce strălucește
- 58 Teren periculos
- 60 Grădina cu pietre
- 62 Aer curat
- 64 Centrul furtunii
- 66 Învingând căldura

68 CAPITOLUL 3 UNIVERSUL

IEȘIRE ÎN SPAȚIU

- 70 Subiect fierbinte
- 72 Sistem de sateliți
- 74 Salturi gigantice
- 76 Să înaintăm curajos
- 78 Plimbare în spațiu
- 80 Ecrane solare
- 82 Putere de observație
- 84 Tehnologie stelară
- 86 Departe de casă
- 88 Efecte speciale
- 90 În căutarea Pământului
- 92 Semne de viață
- 94 Noi planete ciudate

96 CAPITOLUL 4 ISTORIE

SPUNE CÂND

- 98 Cretacic Parc
- 100 Examinarea lui Rex
- 102 Arbore genealogic
- 104 Discuție în jurul focului
- 106 Misterele istoriei
- 108 Tot mergând
- 110 Gafe epice
- 112 Facilități moderne
- 114 Istoria pute
- 116 Radiografia istoriei
- 118 Fabricat în SUA
- 120 Legi ciudate

122 CAPITOLUL 5 CORPUL TĂU

HEI, TU!

- 124 Poveste despre origine
- 126 Natură *versus* nutriție
- 128 Care tu?
- 130 Este timpul să crești
- 132 Lucruri de inimă
- 134 Scăpat de sub control

- 136 Îndemânare
- 138 Mâinile la control
- 140 Golire a creierului
- 142 Trucuri mentale
- 144 Factorul frică
- 146 Noapte bună
- 148 Zvârcolire
- 150 Dulci nimicuri
- 152 Produse alimentare
- 154 Ce chin!
- 156 Pe viață și pe moarte
- 158 Viața pute

160 CAPITOLUL 6 TEHNOLOGIE

MAȘINĂRII MISTERIOASE

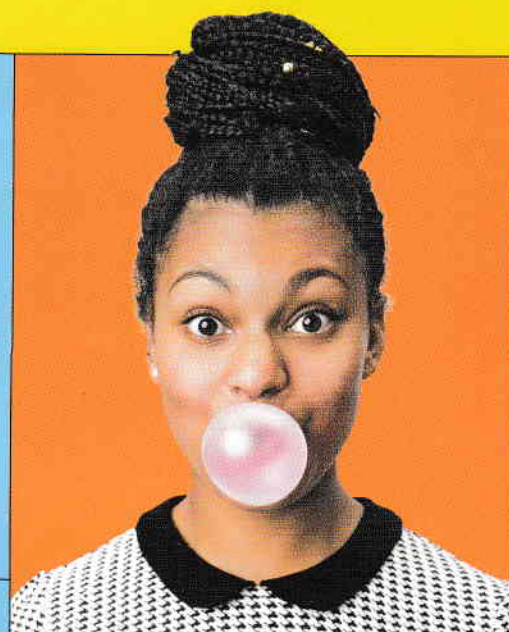
- 162 Forța pedalei
- 164 Zboruri fanteziste
- 166 Lucruri cu aripi
- 168 Locuri la fereastră
- 170 Avantaje și dezavantaje
- 172 Tracțiune
- 174 Nevoie de viteză
- 176 O numim descărcare
- 178 Oglindă, oglinjoară
- 180 Megabiți
- 182 Computere în viitor
- 184 Robo-valeți
- 186 Creiere cibernetice
- 188 Să filmezi o scenă
- 190 Verificare a VR

192 CAPITOLUL 7 CULTURĂ POP

SĂ ȘTII TOTUL

- 194 Provocări duble
- 196 Scheme colorate
- 198 Defilări de modă
- 200 Apasă play
- 202 Joacă mingea
- 204 Exerciții cu greutate
- 206 Suișuri și coborâșuri
- 208 Renunțare la nume
- 210 Mituri monstruoase
- 212 Pe picior mare

- 214 Indice
- 220 Credite ilustrații

DE CE NU sunt puii animalelor la fel de neajutorați ca BEBELUSII?

**Puii antilopelor gnu pot să
meargă la câteva minute**

de la naștere și pot ține
pasul cu turma în doar
câteva zile. Puii de țestoasă
marină ies din cuiburile
lor de pe plajă și se grăbesc
către mare înainte de a avea
o zi. Până și cimpanzeii,
rudele noastre cele mai
aproprite, ajung la maturi-
tate în jumătatea timpului
necesar unui copil pentru
a absolvi liceul. Așadar,
de ce sunt bebelușii atât
de neajutorați față de
puii animalelor sălbatice?
Destul de uimitor, oamenii
de știință cred că datorită
faptului că suntem atât
de deștepți!

Ce legătură este între a fi deștept și a fi neajutorat ca bebelușii?

Creierul uman – în special materia cenușie responsabilă pentru rezolvarea problemelor, vorbire, învățare, emoții și memorie – este cu mult mai mare și mai complex decât al celor mai inteligente animale, ca delfinii și elefanții. Dar un creier mare necesită un cap mare, iar capetele mari reprezintă un pericol pentru mame în timpul nașterii. Așa că evoluția (vom mai vorbi despre ea) a venit cu un compromis: noi oamenii ne naștem într-un stadiu foarte timpuriu al dezvoltării noastre, față de alte animale, în timp ce capul este încă destul de mic pentru a limita riscul pentru mamă la naștere. Pentru a compensa ieșirea noastră timpurie din burta mamei, creierul continuă să se dezvolte în afara pântecelui, din copilărie până la maturitate (chiar până la 25 de ani!). Compromisul este faptul că nou-născuții umani sunt la fel de neajutorați ca... ei bine, copiii mici, având nevoie constantă de îngrijirea mamei și a tatălui. Pe de altă parte, majoritatea animalelor se nasc cu creierul mult mai dezvoltat, astfel încât sunt pregătite să stea în picioare, să meargă și, uneori, să se descurce singure într-o lume periculoasă.

ÎNTREBARE PROSTEASCĂ, RĂSPUNS SERIOS

De ce din ouăle de la supermarket nu ies pui?

Puii de sex feminin – numiți găini – depun ouă cu o precizie de ceasornic, de obicei unul pe zi. Dar ca un ou să fie fertilizat (sau să fie capabil să facă un puișor), găinile trebuie să se împerecheze cu un pui de găină de sex masculin (un cocoș). Unele ferme comerciale de pui care vând ouă nu lasă cocoșii să intre în cotețul găinilor (bine, doar dacă nu vor mai mulți pui), deci acele ouă niciodată nu vor scoate pui, oricât de mult le-ai cloci. (Unele magazine vând ouă marcate special ca „fertilizate” încât clienții să le pună acasă la incubator dacă vor puișori.)

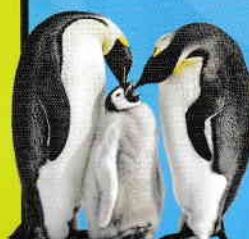
Remarcabili PĂRINȚI DE ANIMALE

ELEFANȚI

Născuți orbi și neputincioși, puii de elefant au nevoie de multă afecțiune din partea mamelor. Din fericire, dobândesc o întreagă turmă de mame care să îi crească și să îi protejeze! Femelele elefant călătoresc în grupuri de surori, mătuși și verișoare, conduse de mama cea mai în vârstă numită matriarhă. Toate femelele au grijă de cei mici cu schimburi, conducându-i prin apucarea cozii elefantului din față cu trompa și înconjurându-i pentru a forma un zid de mușchi între pui și prădători. (În timp ce elefanții masculi călătoresc în propriile grupuri de „burlaci“.)

PINGUINI IMPERIALI

După ce mama pinguin depune ouă, tatăl pinguin le clocește două luni în întunericul Antarcicii, în timp ce mama călătorește până la 97 km pentru a găsi mâncare. Când femela se întoarce cu mâncarea în pântecul ei pentru a hrăni puilul, în aer izbucnesc țipete și piuituri, în timp ce tatăl

și puii strigă după o reuniune de familie – și niște pește gustos regurgitat de mamă.

ALIGATORI

S-ar putea să te sperii văzând un pui de aligator în fălcile unui adult uriaș, dar sunt șanse ca puilul de reptilă să nu poată fi mai în siguranță decât acolo! Deși sunt animale cu sânge rece, mamele aligator sunt iubitoare când este vorba de puii lor. Își vor apăra micuții de pești flămânzi, de țestoase care mușcă, de păsări, de sconcsi și de alți prădători timp de până la un an și îi vor duce peste tot pe spate și chiar în gura înfricoșătoare!

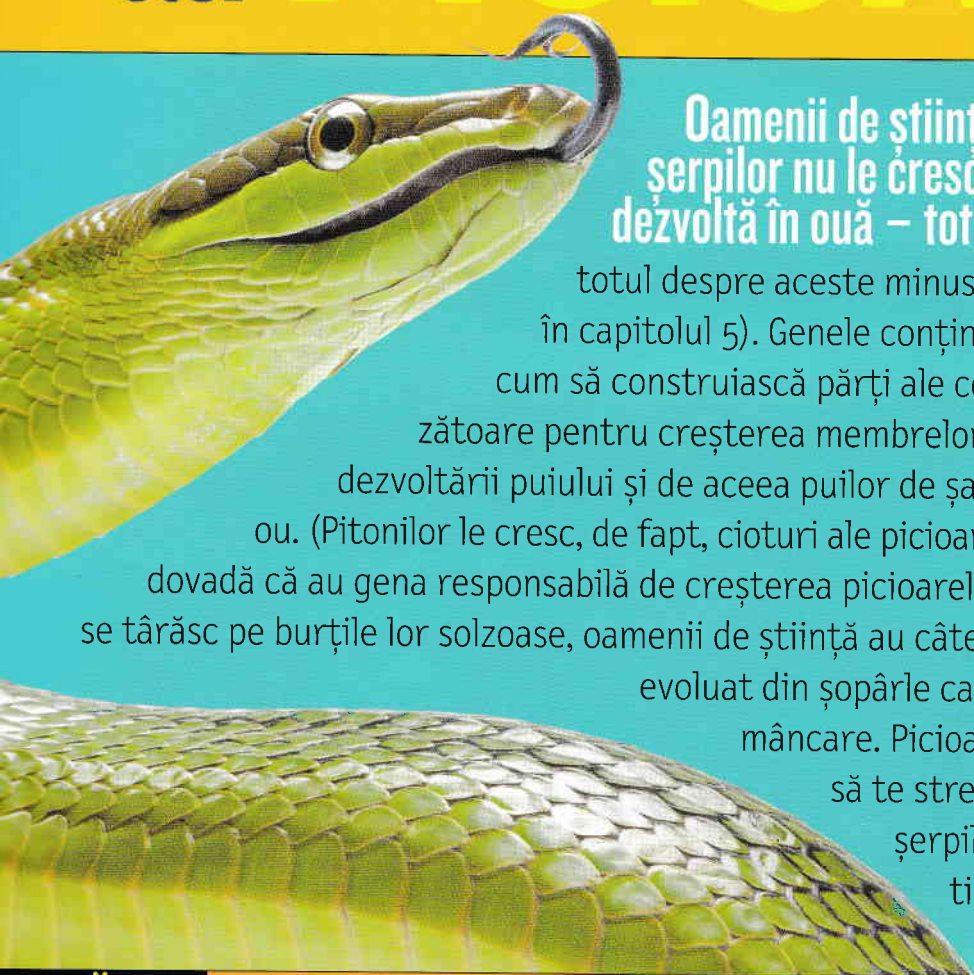

PĂIANJENI-LUP

Ai crede că în lumea păianjenilor părinții buni sunt rari și ai avea dreptate: majoritatea puilor de păianjen sunt lăsați să se descurce singuri după ce eclozează. Dar mamele de păianjen-lup sunt unice fiindcă au grijă de puii lor. Puii de păianjen fug repede pe spatele mamei păianjen, unde își fixează picioarele și se țin strâns, în timp ce mama îi duce în spate pentru a-i proteja și a căuta hrana. S-ar putea să nu fie un portret de familie frumos, dar puii de păianjen primesc ajutor în lumea în care insectele se mănâncă între ele.

DE CE șerpilor nu au PICIOARE?

Oamenii de știință au descoperit recent de ce șerpilor nu le cresc picioare pe măsură ce se dezvoltă în ouă – totul se reduce la gene. (Vei învăța

totul despre aceste minuscule benzi de substanțe chimice în capitolul 5). Genele conțin instrucțiuni care spun celulelor cum să construiască părți ale corpului. Toți șerpilor au gena răspunzătoare pentru creșterea membrelor, dar este distrusă repede în timpul dezvoltării puiului și de aceea puilor de șarpe nu le cresc picioare când sunt în ou. (Pitonilor le cresc, de fapt, cioturi ale picioarelor din spate prin pielea solzoasă – dovadă că au gena responsabilă de creșterea picioarelor.) Cât privește faptul că șerpilor se târăsc pe burțile lor solzoase, oamenii de știință au câteva teorii: o teorie este că șerpilor au evoluat din șopârle care săpau în pământ pentru a găsi mâncare. Picioarele sunt un obstacol când încerci să te strecorei prin tunele, astfel că picioarele șerpilor au devenit mai mici de-a lungul timpului, până când au dispărut.

DESTRĂMAT

De ce ȘERPILOR NU AUD?

Acest mit sigur are sens. Șerpilor nu au urechi. Sau au? Oamenii de știință care studiază auzul șerpilor au stabilit că, deși nu au canale auditive și timpane, ca oamenii și alte animale, au organe pentru detectarea sunetelor, ascunse în capetele lor solzoase. Aceste urechi interne sunt atașate de capul șarpelui și pot simți vibrații în sol și în aer.

De ce nu mor de frig urșii polari?

Cel mai mare animal carnivor terestru este perfect adaptat să trăiască într-unul din cele mai reci medii de pe Pământ – Cercul Polar Arctic – unde temperaturile medii sunt de -34°C iarna. Fiecare fir de blană a ursului polar este un tub gol care menține aerul și captează căldura. Sub această blană se află un strat de grăsime termoizolantă. Urșii polari sunt atât de bine adaptați la viața în frig, încât trebuie să fie atenți să nu se supraîncălzească! Când încep să se simtă înfierbântați, după ce își urmăresc prada într-o zi arctică plăcută, fac o baie în apa înviorătoare a mării, la -1,5°C.

ADAPTĂRI EXTREM DE OFENSIVE

CREVETE-PISTOL: Clești de temut

Închizând brusc, cu viteza fulgerului, cleștele supradimensionat, acest crustaceu (nu mai mare decât degetul tău mic) creează o mică bulă a cărei explozie se aude mai tare decât un tunet, năucind peștii din apropiere. Fiecare bulă spartă este însoțită de o lumină aproape la fel de fierbinte ca suprafața Soarelui!

FURNICĂ-GLONȚ: Mușcătură ca de glonț

Mușcătura furnicii-glonț, care gonește prin pădurile tropicale ale Americii Centrale și de Sud, provoacă durere violentă și intensă pe care victimele o compară cu durerea simțită când ești împușcat; de aici provine numele acestei insecte. A fost clasificată drept cea mai dureroasă mușcătură de insectă din lume!

ADAPTĂRI EXTREM DE DEFENSIVE

TRITON IBERIC STRIAT: Țepușe toxice

În situații dificile, când este atacat de prădători, acest amfibian neînfricat își forțează coastele, scoțându-le prin pielea impregnată de otravă pentru a crea un șir de țepușe otrăvitoare.

MANGUSTĂ INDIANĂ CENUȘIE: Corpuri anticobră

Mangustele sunt faimoase pentru curajul lor în prezența cobrelor indiene, unul dintre „cei patru mari” șerpi răspunzători pentru majoritatea morților datorate mușcăturilor de șarpe din India. Mangustele au o ușoară imunitate la veninul cobrei și o blană groasă care rezistă colților șarpelui. Ele pot scăpa de un atac și pot continua lupta!

ADAPTĂRI EXTREM DE ADORABILE

PĂIANJENI-PĂUN: Mișcări de dans elaborate

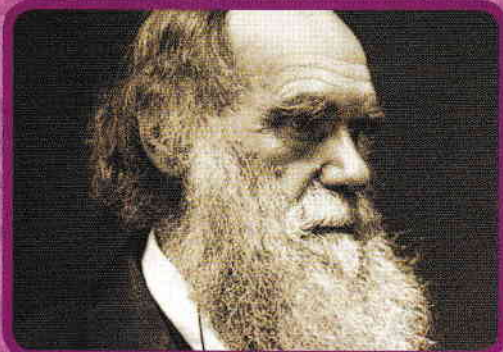
Cel mai frumos păianjen din lume are mișcări line care îi scot în evidență aspectul fabulos. „Brioșă strălucitoare” este numele de alint dat unei noi specii de păianjen-păun - un păianjen micuț, unic în estul Australiei. Masculii au evoluat având corpuri viu colorate și mișcări de dans seducătoare, pentru a impresiona orice potențială femelă care se apropie.

BEBELUȘI UMANI: Drăgălășenie supremă

Evoluția ne-a structurat creierul încât orice creatură cu cap mare, ochi mari și nas mic (trăsături comune majorității bebelușilor) determină percepțiile noastre despre drăgălășenie, ceea ce ne face mai dornici să avem grijă de ei. Studiile arată că bebelușii considerați extrem de drăguți sunt mai bine îngrijiți.

PERSOANĂ IMPORTANTĂ

CINE?

Charles Darwin

PENTRU CE este celebru?

A elaborat teoria selecției naturale.

CÂND?

1859

UNDE?

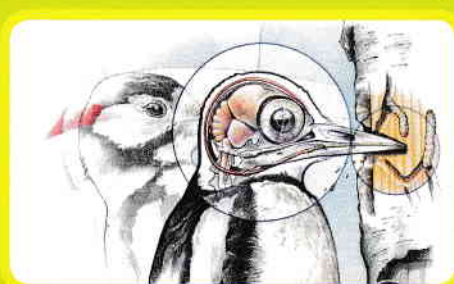
Anglia

DE CE este important?

Când s-a întors acasă dintr-o expediție de cinci ani la bordul corabiei *Beagle*, acest naturalist autodidact a reflectat asupra notițelor și ilustrațiilor făcute unor creaturi pe care le văzuse. A observat că specii similare luate din locații diferite aveau caracteristici ciudate față de altele. Aceste diferențe păreau să fie soluția pentru supraviețuirea fiecărui animal în mediul său unic. În mintea lui Darwin a început să se formeze teoria selecției naturale, în care natura favorizează schimbările care ajută o specie să supraviețuiască și să se reproducă și să transmită generației următoare adaptări reușite. Toate aceste adaptări se suprapun până când o specie evoluează într-una nouă. Teoria lui Darwin explică modul în care plantele și animalele - inclusiv oamenii - se schimbă încet (sau evoluează) în timp, pentru a-și îmbunătăți șansele de supraviețuire.

De ce nu au ciocănitorele dureri de cap?

Deoarece au evoluat cu căști încorporate! Aceste frumoase păsări care dau din cap își petrec ziua vânând insecte prin ciocănire în trunchiurile copacilor. Scanările craniilor au dezvăluit oase spongioase care absorb impacturile ca o cască pentru bicicletă. Ele au și un os special care înconjoară craniul și acționează ca un fel de centură de siguranță pentru creier. Astfel de cranii speciale au inspirat modele de căști din viața reală.

DE CE majoritatea animalelor nu se recunosc în

OGLINDĂ?

Pune un câine sau o pisică în fața unei oglinzi mari și vei obține rezultate diferite – sau niciunul. Daisy și-ar putea adulmeca reflecția în oglindă, ar putea lătra apatică sau ar lua-o la goană spre ușă. Domnul Kitty s-ar putea repezi asupra oglinzii sau s-ar întoarce să își curețe blana. Ambele animale sunt incapabile să se recunoască în oglindă și nu sunt singurele. Doar puține animale – inclusiv oamenii, maimuțele antropoide (gorilele, cimpanzeii și urangutanii), elefanții, delfinii și coțofenele – au abilitatea de a-și admira propria imagine din oglindă. Unul dintre motive este modul în care animalele simt lumea. Mirosul este la fel de important pentru câini și pisici ca vederea, de exemplu, și de aceea nu își recunosc reflecția fără miros. Mai mult, autorecunoașterea este

o caracteristică a inteligenței superioare: o abilitate de a se vedea pe sine ca individ unic și de a-și identifica în oglindă propriile mișcări. Această abilitate necesită o prelucrare sofisticată a informațiilor, nu doar un simplu instinct. Nu este o coincidență că animalele capabile să își recunoască reflecția sunt considerate printre cele mai inteligente.

SPUI?! CE

CÂINII NU SE POT RECUNOAȘTE ÎN OGLINDĂ,

dar pot identifica alți câini și alte animale la televizor, potrivit unui studiu realizat în 2013. De aceea ar putea deveni dependenți de televizor când schimbi canalul la un documentar despre animale sălbatice. Câinii au propriul canal – Dog TV –, o rețea de înaltă definiție de emisiuni adaptate pentru ochii și dispozițiile câștelor. Videoclipuri cu câini stând pe pajiști sau având reacții calme la vederea poștașilor s-ar putea să nu-ți pară de neratat, dar astfel de emisiuni ar putea ajuta câțelul să rămână calm când nu ești acasă sau să învețe cum să reacționeze când sună cineva la ușă.

Cum știu oamenii de știință dacă animalele își pot recunoaște reflexia?

Dacă ai observa în oglindă că ai o pată de murdărie pe obraz, nu ai încerca să o ștergi? Oamenii de știință cred că doar animalele care își pot recunoaște reflexia ar avea același impuls. Acesta stă la baza „testului oglinzii”: subiecții testați sunt marcați cu o etichetă sau cu o pată de cerneală și apoi sunt puși în fața unei oglinzi. Animalele capabile să se recunoască vor zgâria semnul. S-a descoperit că unele primate mai puțin inteligente pot învăța să se recunoască prin expunere repetată în fața oglinzii. Animalele incredibil de inteligente precum elefanții, delfinii și maimuțele mari vor sta în poziții amuzante pentru a se uita la părți, altfel nevăzute, ale corpului lor.

De ce animalele migratoare nu rămân pe loc?

Stai la masă după ce ai terminat de mâncat sau pierzi vremea în pat toată ziua când te trezești dimineața? În niciun caz! Ai treabă de făcut! Multe specii de păsări, mamifere, pești, reptile, amfibieni și insecte se deplasează – sau migrează, uneori în grupuri mari și pe distanțe incredibile – din aceleași motive: au ceva de făcut și, oriunde s-ar afla, nu au ce ar avea nevoie. Animalele migrează de obicei din trei motive: să găsească hrană, să caute climă mai primitoare sau să se reproducă. Urșii polari migrează toamna către nord pentru a găsi marea înghețată și foci. Somonul de Pacific părăsește oceanul și înoată până la o apă curgătoare, într-o ultimă călătorie periculoasă către locul unde își depune icrele. Impulsul de a migra – adesea instinctiv, programat anterior în creierul unui animal – este o adaptare pentru a supraviețui, iar multe animale migratoare au dezvoltat trucuri eficiente pentru a face călătorii lungi mai puțin riscante. Albatrosul călător are o anvergură a aripilor de până la 3,4 m – cea mai mare dintre toate păsările – pentru a plana ore în șir în briza mării, fără să dea din aripi. Animalele migratoare pot naviga după stele sau pot urmări câmpul magnetic al Pământului cu un al șaselea simț numit „magnetorecepție”. Pentru aceste animale, nu există acasă, deoarece nicăieri nu este acasă – cel puțin nu tot anul.

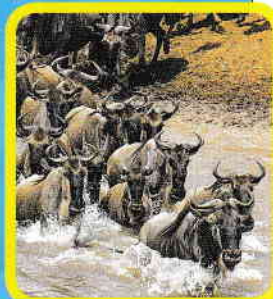
Locuri de vizitat MARI MIGRAȚII

ANTILOPE GNU DUNGATE

DISTANȚĂ PARCURSĂ ANUAL:
1 609 km

DE CE MIGREAZĂ? În fiecare anotimp uscat, peste un milion dintre aceste animale copitate se angajează într-una dintre cele mai periculoase călătorii și în cele mai mari spectacole ale naturii. Însoțite de mii de zebre și gazele, evitând falcile leilor și ale crocodililor, ele călătoresc spre nord pentru a găsi pășuni mai verzi și apă de băut.

CUM SE ORIENTEAZĂ? Urmând mirosul proaspăt de ploaie de la orizontul câmpiilor ierboase uscate din centrul, sudul și estul Africii.

FLUTURI-MONARH

DISTANȚĂ PARCURSĂ ANUAL:
8 047 km

DE CE MIGREAZĂ? Singurii fluturi care migrează ca păsările, fluturii-monarh călătoresc spre sud în fiecare iarnă pentru a scăpa de temperaturile de îngheț din nordul Americii de Nord.

CUM SE ORIENTEAZĂ? Privind poziția Soarelui și comparând-o cu ceasurile lor interne.

BALENE CU COCOAȘĂ

DISTANȚĂ PARCURSĂ ANUAL:
19 312 km

DE CE MIGREAZĂ? Locurile unde se hrănesc sunt deseori îngrozitoare pentru împerechere, astfel că balenele cu cocoasă se îngrașă în apele arctice înghețate și apoi călătoresc spre mările tropicale pentru a-și crește puii.

CUM SE ORIENTEAZĂ? Urmărind poziția Soarelui, a stelelor și a câmpului magnetic al Pământului.

CHIRĂ ARCTICĂ

DISTANȚĂ PARCURSĂ ANUAL:
70 811 km

DE CE MIGREAZĂ? Aceste mici păsări marine adună anual mai mulți kilometri decât orice alt animal migrator, deoarece zboară în zigzag de-a lungul unei rute, de la Polul Sud la Polul Nord, totul făcând parte dintr-un zbor continuu pentru a găsi regiuni mai bogate în hrană.

CUM SE ORIENTEAZĂ? Urmând fluxul curenților de aer, ceea ce explică traseul lor în zigzag (zburatul transversal sau direct în vânt ar epuiza aceste mici păsări). Oamenii de știință mai presupun și că păsările migratoare au reacții chimice în ochi care le permit să vadă câmpul magnetic al Pământului!

DE CE animalele nu trebuie să se spele PE DINȚI?

Perie, folosește ață dentară, repetă. De ce gurile oamenilor au nevoie de atât de multă atenție, pe când lei, tigri, crocodilii și cangurii își petrec întreaga viață fără să se întindă o dată pe scaunul dentistului? Din câteva motive. Să începem cu dieta. Oamenii consumă o varietate de alimente, iar unele duc un război împotriva dinților. Avem o dietă bogată în carbohidrați (din pâine, fructe, cartofi, cereale, bomboane, prăjituri și băuturi dulci), iar aceste alimente conțin zaharuri care oferă un ospăț bacteriilor ce trăiesc în gurile noastre. Când stomatologii folosesc instrumente electrice pentru a găuri acel strat maroniu de depuneri, cunoscut ca „tartru”, de pe dinții tăi, ei scot aceste bacterii care trăiesc în gură, înainte să poată să îți descompună dinții și să infecteze gingiile. Animalele din sălbăticie nu au o astfel de dietă bogată în carbohidrați.

GURI DEZGUSTĂTOARE

Cele mai urâte GURI DIN NATURĂ

PEȘTE PACU: Fii atent la acești dinți! Peștele pacu din fluviul Amazon arată ca vărul său apropiat piranha, până arunci o privire în gura lui – o dantură care arată în mod șocant ca dinții umani! Peștele și-a dezvoltat un zâmbet ciudat când mușcă și mestecă nuci care cad în apă.

TESTOASE MARINE PIELOASE:

Roagă cea mai mare țestoasă din lume să deschidă gura larg și să spună „Al!” și vei vedea o gură exact ca dintr-un film cu monștri, plină cu dinți ca niște țepi, care îi căptușesc pereții gâtului. Țepii ajută blânda țestoasă să prindă meduze alunecoase, mâncarea ei preferată.

Cum ÎȘI TRATEAZĂ animalele DINȚII

RECHINI: FĂLCI ÎNFRICOȘĂTOARE

Oamenilor le cresc doar două seturi de dinți, care să dureze întreaga viață, dar rechinilor le cresc mii de dinți, încât își pot permite să piardă câțiva. Fălcile lor sunt pline cu rânduri de dinți foarte ascuțiți. Dacă le cade un dinte, un dinte nou se deplasează din spate pentru a-i lua locul. Rechinii pierd și înlocuiesc până la 2 000 de dinți anual!

NARVALI: DINTE ATINS!

Masculii acestor mamifere marine sunt celebri pentru cornul lor, ca de unicorn, care crește până la 2,7 m lungime. Precum colții elefanților și morselor, cornul narvalului e un dinte. Oamenii de știință cred că narvalii își folosesc acest colț pentru a detecta schimbările de temperatură și de presiune și nivelurile de salinitate din habitatul lor înghețat din Oceanul Arctic. Ei își păstrează colțul curat prin frecare de colțul altor narvali. Imaginează-ți că îți cufunzi dinții în apele arctice și apoi îi cureți prin frecare de dinții unui prieten!

MACACI: ÎNNEBUNIȚI DUPĂ AȚA DENTARĂ

Un grup de macaci cu coadă lungă din Thailanda efectuează regulat o sarcină dentară pe care tu probabil ai ignora-o: folosesc ața dentară! Și nu vei ghici niciodată de unde o iau: aceste maimuțe sacre trăiesc într-un vechi altar budist, unde sunt răsfățate de călugări și vizitatori. Maimuțele smulg fire de păr turiștilor și apoi trag aceste fire cu mare atenție printre dinții lor.

CASTORI: FOLOSEȘTE-I ȘI PIERDE-I

Castorii sunt prea ocupați ca să își facă griji pentru igiena dentară. Din fericire, sarcina lor vine la pachet cu o mare asigurare stomatologică. Ca toate rozătoarele (da, castorii sunt rozătoare, ca șoarecii și cobaii), castorii au incisivi care cresc constant. Dar castorii își tratează dinții ca niște drujbe rozând trunchiurile copacilor pentru a obține chereștea

pentru construirea barajelor și a vizuinilor de la malul apei. Mestecatul continuu le menține dinții ascuțiți și – la fel de important – îi împiedică să crească periculos de mult.

CROCODILI: DENTIȘTII LOR CURAJOȘI

Crocodilii de Nil își păstrează zâmbetele de învingători cu ajutorul celor mai curajoși dentiști din lume: ploierul egiptean. Aceste mici păsări curajoase ciugulesc resturile din dinții crocodililor, care deschid larg gura în timp ce moțăie pe malul fluviului. Marele crocodil și mica pasăre au o „relație simbiotică”, adică amândoi beneficiază de interacțiunile lor. Crocodilul obține o curățare a dinților, iar pasărea primește o masă. Toată lumea câștigă!

DRAGONI DE KOMODO:

Aceste șopârle periculoase – cele mai mari din lume – au guri urât mirositoare, cu peste 50 tulpini de bacterii toxice, și colți veninoși, ca șerpii. Doar o mușcătură este de ajuns să infecteze prada cu salivă otrăvitoare; apoi, cu răbdare, dragonul urmărește animalul rănit până moare datorită pierderii de sânge sau otrăvirii.

